

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ – Η ΚΥΡΙΩΝΥΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου 2023/ 7^{ης} Ἰανουαρίου 2024, ἡμέρας Κυριακῆς ἤρξατο διὰ τῆς Καθόδου ἀφ’ ἐσπέρας ἀπό τήν εἴσοδον τοῦ Βαπτιστηρίου καί τῆς εἰσόδου πρὸς τήν Βασιλικήν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς γέγραπται εἰς τό Μηναῖον, εἰς τό Καθολικόν τῆς Βασιλικῆς. Διαρκούσης ταύτης ἐνεδύθη ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς καί ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό κάθισμα «δεῦτε ἰδωμεν, πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός», ὁ Μακαριώτατος καί ἡ Συνοδεία Αὐτοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τό Ἱερόν Σπήλαιον, παρισταμένου δεξιόθεν Αὐτοῦ τοῦ κ. Ράμζη Χούρη, Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσώπου τοῦ Προέδρου τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Μαχμούδ Ἀμπάς -Ἀμποῦ Μάζεν, καί συνεργατῶν τοῦ γραφείου αὐτοῦ δεξιά καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου ἀριστερά καί τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας.

Εἰς τό Θεοδέγμον Σπήλαιον ἀνεπέμφθη δέησις καί ἀνεγνώσθη τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιον «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξηλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τήν Οἰκουμένην». Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη τό Πατριαρχικόν Μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου ἐλληνιστί ἔχον ὡς ἔπεται:

« Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον,

Οὐρανόν τό Σπήλαιον

Θρόνον Χερουβικόν τήν Παρθένον,

Τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος

Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν»

(Τροπάριον θ’ ὥδῃς κανόνος Χριστουγέννων).

Ὦντως, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, «μυστήριον ξένον καί παράδοξον» εἶδε ἡ ἀνθρωπότης ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου. Εἶδε Θεοῦ συγκατάβασιν φανερουμένην εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὁ Θεός ἐκπληρῶν τὰς ἐπαγγελίας Αὐτοῦ πρὸς τοὺς προφῆτας «ἐξαπέστειλε λύτρωσιν τῷ λαῷ Αὐτοῦ». Ἡ λύτρωσις αὕτη εἶναι ὁ «ὁμοούσιος» τῷ Πατρί Μονογενὴς Υἱὸς καί Λόγος Αὐτοῦ. Διὰ Τοῦτον ἠγνόκησε, ὅπως σαρκωθῇ, ὅπως προσλάβῃ ἀνθρωπίνην ἔμψυχον καί ἔλλογον σάρκα καί μορφήν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. « Ὡς οἶδε, ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠγνόκησε » καί ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσε ἐν ἡμῖν». (Ἰω.1, 14). Δι’ ἡμᾶς «ἐκένωσεν ἑαυτόν» (Φιλ. 2, 7), καί «λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τό σπήλαιον». Ἐδέχθη τήν ἐσχάτην πτωχείαν τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, ἀνακλιθεὶς ἐν φάτνῃ καί ἐν σπαργάνοις εἰλιχθεὶς. Ἐν τῇ πτωχείᾳ ταύτῃ «διέλαμψε ὁ πλοῦτος τῆς Θεότητος Αὐτοῦ». Διὰ τοῦτο «ὁ

οὐρανός διὰ τοῦ ἀστέρος προεκόμισεν Αὐτῷ τούς μάγους, ὡς ἀπαρχήν τῶν ἐθνῶν καί «προδρόμους τῆς Ἐκκλησίας» κατά τόν ἱερόν Χρυσόστομον. Ἄγγελος ἀπεκάλυψεν Αὐτόν εἰς ποιμένας ἀγραυλοῦντας καί πλῆθος ἀγγέλων ἐκήρυξαν αὐτόν ἀπό τόν οὐρανόν διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Διὰ τοῦ ὕμνου τούτου ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ εὐδοκία τοῦ θεοῦ διὰ τούς ἀνθρώπους εἶναι ἡ εἰρήνη. Τὴν εἰρήνην αὐτὴν φέρει εἰς τόν κόσμον ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱός Του. Αὐτός Οὗτος εἶναι ἡ εἰρήνη, ἡ τοῦ κόσμου, ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, καθότι ἄνευ δικαιοσύνης εἰρήνη δέν ὑπάρχει.

Ἐρειδομένη εἰς τὴν θεϊκὴν ἀποκάλυψιν ταύτην, μαρτυρουμένην ὑπὸ αὐτοπτῶν καί αὐτηκόων μαρτύρων εἰς Γραφάς Ἁγίας ἡ Ἐκκλησία πιστεύει καί κηρύττει εἰς τὰ μέλη της καί εἰς τόν κόσμον ὅλον Χριστόν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὅχι ὡς θεοποιηθέντα ἄνθρωπον, ἀλλὰ ὡς Ἐνανθρωπήσαντα θεόν διὰ τὴν σωτηρίαν, ἥτοι τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ θεός κατήλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀνεβάσῃ τόν ἄνθρωπον εἰς τόν οὐρανόν. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουν ἀκατάπαυστα «θεὸς ἐνηνθρώπησε καί ἄνθρωπος ἐθέωθη». Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς διακηρύσσει ὅτι «δοξάζεται ἡ σὰρξ ἅμα τῇ προσλήψει καί δόξα τοῦ σώματος ἡ δόξα τῆς θεότητος γίνεται». Διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως καί Ἀναλήψεως Αὐτοῦ ὁ Χριστός ὡς θεός καί ἄνθρωπος ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός, ἐκάθισε τὸ πρόσλημμα, ἥτοι τὴν προσληφθεῖσαν ἀνθρωπότητα Αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός καί ὠδοποίησε τὴν θέωσιν εἰς τούς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν.

Ἀναληφθεὶς εἰς τόν οὐρανόν ὁ Ἐνανθρωπήσας, σαρκί σταυρωθεὶς καί Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν τὸ Σῶμα Αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν, τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους, διαδόχους αὐτῶν ἱεράρχας καί τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, διὰ νὰ ἐπιτελῇ εἰς τόν αἰῶνα τὸ ἔργον Αὐτοῦ, τῆς διδασκαλίας, τῆς συνδιαλλαγῆς καί τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν γῆν ὅ, τι ἠκούσθη τὴν πρώτην νύκτα τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τόν λόγον τοῦτον διακηρύσσει, τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖ, ὑπακούουσα εἰς τόν ἰδρυτὴν αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία ὅπου γῆς, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία εὐλογουμένη, ὅπως διακονῇ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ καί δὴ τῆς πρώτης ἐμφανείας εἰς Βηθλεέμ. Εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Κωνσταντίνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως καί εἰς τὸ ἀπέριττον θεοδέγμον Σπήλαιον ἐορτάζει καί ἐφέτος ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκκινήσασα ἐξ Ἱεροσολύμων τηροῦσα ἀρχαίαν παράδοσιν αὐτῆς ἀφ' ἡμερῶν τῆς προσκυνητρίας Αἰθερίας καί τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Σωφρονίου. Ἐορτάζει ἐν σεμνῷ οὐχὶ πανηγυρικῷ ἐορτασμῷ, καθ' ὅτι «ὡς ἄλλη Ραχήλ κλαίει» τὰ θύματα τοῦ ἐν Γάζῃ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ καταστροφικοῦ πολέμου καὶ ποιεῖ ἔκκλησιν πρὸς τούς ἔχοντας τὴν δύναμιν κυβερνήτας τοῦ κόσμου διὰ παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν χάριν τῆς προστασίας πάσης ἀνθρωπίνης ψυχῆς, οὔσης εἰκόνας θεοῦ.

Ἐμπλεοὶ ὅθεν τῆς χαρᾶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. ἀπευθύνομεν τὰς Πατριαρχικὰς καί Πατρικὰς Ἡμῶν εὐχὰς καί εὐλογίας εἰς τούς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ἰδιαίτερος δέ εἰς τὸ εὐσεβές Ἡμῶν ποίμνιον εἰς Γάζαν μετὰ τῶν προσευχῶν Ἡμῶν, ὅπως ὁ Ἅγιος Πορφύριος παραμένη προστατῆς αὐτοῦ καί παντός χειμαζομένου ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ μαινομένου πολέμου.

Οὐχ ἥκιστα ἰδιαίτερας ἐκφράζομεν εὐχαριστίας τῷ τιμῶντι τὴν ἐορτὴν ἡμῶν Προέδρῳ τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους Μαχμούδ Ἀμπάς -Ἀμποῦ Μάζεν διὰ τοῦ

άντιπροσώπου αὐτοῦ κ. Ράμζη Χούρη καί εὐχόμεθα αὐτῷ τήν θείαν ἐνίσχυσιν εἰς τήν εὐδόωσιν τῶν προσπάθειῶν καί τῶν ἀγώνων αὐτοῦ διὰ τήν προστασίαν τοῦ χειμαζομένου Παλαιστινιακοῦ λαοῦ, ἵνα διαβιοῖ ἐν εἰρήνῃ, δικαιοσύνῃ καὶ εὐημερίᾳ εἰς τό πλαίσιον ἐνός ἀπολύτως ἐλευθέρου Παλαιστινιακοῦ κράτους ἀξιοχρέως διεθνῶς ἀναγνωριζομένου.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Τό Μήνυμα ἀνεγνώσθη ἐπίσης ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰσσα Μούσλεχ ἐκπροσώπου Τύπου τοῦ Πατριαρχείου ἀραβιστί καί ἠκολούθησεν ἡ προσκύνησις εἰς τόν Ἀστέρα καί εἰς τήν Φάτνην. Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ ἔξοδος ἀπό τῆς βορείου πύλης τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου καί ἀπό τῆς κορυφῆς τῶν βαθμίδων τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἀρμενίων καί ἡ λιτανεία κατὰ τό ἔθος τρίς περίξ τοῦ Καθολικοῦ εἰς τά κλίτη τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως καί ἀνεπέμφθη δέησις εἰς τό κεντρικόν κλίτος.

Ὅτε ἡ Συνοδεία ἔφθασε εἰς τόν χῶρον τοῦ Εἰκονοστασίου, ἤρξατο ὁ Μακαριώτατος τήν Θ' ὥδῃν «μεγάλυνον ψυχὴ μου ...» καί ἐσυνεχίσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί μετὰ ταύτην ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου καί τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης Ἀριστάρχου, Γεράσων κ. Θεοφάνους, Λύδδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου ἐν μέσῳ λίαν πυκνοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ μόνον καί οὐχί προσκυνητῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, λόγῳ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐνταῦθα, ὡς μή ὤφελε, ἐμπολέμου καταστάσεως. Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον, προεξάρχοντος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου.

Ἡ Πατριαρχική Λειτουργία ἔληξε συμφώνως τῷ ἐπικρατοῦντι καθεστῶτι τήν 3.30 π.μ. ὥραν ἐν δοξολογίᾳ πρὸς τόν θεόν διὰ τήν εὐδοκίαν Αὐτοῦ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τῆς ἀκολουθίας ληξάσης, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Βηθλεέμ παρέθεσε τράπεζαν, συμμεριζόμενος τήν κατάστασιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ τοῦ δοκιμαζομένου ὑπό τοῦ συνεχιζομένου πολέμου.

Τήν πρωΐαν ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος κατῆλθεν εἰς τό Σπήλαιον καί προσκυνήσας ἀνεχώρησε τῆς Βασιλικῆς καί διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐδόθη τό μήνυμα τῆς λήξεως τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον, ἔνθα ἐγεννήθη τό κατὰ σάρκα Χριστός ὁ θεός ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΥ 2023 ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Οἱ Ἀρχηγοί τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Ἱερουσαλήμ, μετά ἀπό συνάντησιν αὐτῶν εἰς τό Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εἰργάσθησαν ὁμοῦ διά νά διατυπώσουν τό Χριστουγεννιάτικον αὐτῶν μήνυμα, τό ὁποῖον ἀντικατοπτρίζει τήν ἐλπίδα, τήν εἰρήνην καί τήν πνευματικήν ἐνότητα, ἐπιδιώκοντες νά ἀπευθύνουν μίαν κοινήν φωνήν κατά τήν προσεχῇ περίοδον τῶν Χριστουγέννων. Τό μήνυμα τοῦτο ἔχει ὥς ἔπεται:

Christmas Message from the Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem 2023

For to us a child is born, to us a son is given; and the government will be upon his shoulder, and his name will be called "Wonderful Counselor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace." (Isaiah 9:6)

We, the Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem, convey our Christmas greetings to the faithful around the world in the name of our Lord Jesus Christ, the Prince of Peace, born here in Bethlehem more than two thousand years ago.

In extending these greetings, we are well aware that we do so during a time of great calamity in the land of our Lord's birth. For over the past two-and-a-half months, the violence of warfare has led to unimaginable suffering for literally millions in our beloved Holy Land. Its ongoing horrors have brought misery and inconsolable sorrow to countless families throughout our region, evoking empathetic cries of anguish from all quarters of the earth. For those caught in the midst of such dire circumstances, hope seems distant and beyond reach.

Yet it was into such a world that our Lord himself was born in order to give us hope. Here, we must remember that during the first Christmas, the situation was not far removed from that of today. Thus the Blessed Virgin Mary and St. Joseph had difficulty finding a place for their son's birth. There was the killing of children. There was military occupation. And there was the Holy Family becoming displaced as refugees. Outwardly, there was no reason for celebration other than the birth of the Lord Jesus.

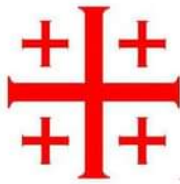
Nevertheless, in the midst of such sin and sorrow, the Angel appeared to the shepherds announcing a message of hope and joy for all the world: "Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people. For unto you is born this day in the city of David a Savior, who is Christ the Lord" (Luke 2:10-11).

In Christ's Incarnation, the Almighty came to us as Immanuel, "God with us" (Matthew 1:23), in order to save, redeem, and transform us. This was to fulfill the words of the Prophet Isaiah: "The LORD has anointed me . . . to bring good news to the oppressed, to bind up the brokenhearted, to proclaim liberty to the captives, and release to the prisoners; to proclaim the year of the LORD's favor" (Isaiah 61:1-2a; Luke 4:18-19).

This is the divine message of hope and peace that Christ's Nativity inspires within us, even in the midst of suffering. For Christ himself was born and lived amid great suffering. Indeed, he suffered for our sake, even unto death upon a cross, in order that the light of hope would shine into the world, overcoming the darkness (John 1:5).

It is in this spirit of Christmas that We, the Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem, denounce all violent actions and call for their end. We likewise call upon the people of this land and around the globe to seek the graces of God so that we might learn to walk with each other in the paths of justice, mercy, and peace. Finally, we bid the faithful and all those of goodwill to work tirelessly for the relief of the afflicted and towards a just and lasting peace in this land that is equally sacred to the three Monotheistic Faiths.

In these ways, the hope of Christmas will indeed be born once again, beginning in Bethlehem and extending from Jerusalem to the ends of the earth—thus realizing the comforting words of Zechariah, that "the dawn from on high will break upon us to give light to those who sit in darkness and the shadow of death, guiding our feet into the way of peace" (Luke 1:78-79).

PATRIARCHS AND HEADS OF THE CHURCHES IN JERUSALEM

CHRISTMAS MESSAGE OF THE PATRIARCHS AND HEADS OF THE CHURCHES IN JERUSALEM 2023

For to us a child is born, to us a son is given; and the government will be upon his shoulder, and his name will be called "Wonderful Counselor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace."
(Isaiah 9:6)

We, the Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem, convey our Christmas greetings to the faithful around the world in the name of our Lord Jesus Christ, the Prince of Peace, born here in Bethlehem more than two-thousand years ago.

In extending these greetings, we are well aware that we do so during a time of great calamity in the land of our Lord's birth. For over the past two-and-a-half months, the violence of warfare has led to unimaginable suffering for literally millions in our beloved Holy Land. Its ongoing horrors have brought misery and inconsolable sorrow to countless families throughout our region, evoking empathetic cries of anguish from all quarters of the earth. For those caught in the midst of such dire circumstances, hope seems distant and beyond reach.

Yet it was into such a world that our Lord himself was born in order to give us hope. Here, we must remember that during the first Christmas, the situation was not far removed from that of today. Thus the Blessed Virgin Mary and St. Joseph had difficulty finding a place for their son's birth. There was the killing of children. There was military occupation. And there was the Holy Family becoming displaced as refugees. Outwardly, there was no reason for celebration other than the birth of the Lord Jesus.

Nevertheless, in the midst of such sin and sorrow, the Angel appeared to the shepherds announcing a message of hope and joy for all the world: "Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people. For unto you is born this day in the city of David a Savior, who is Christ the Lord" (Luke 2:10–11).

In Christ's Incarnation, the Almighty came to us as Immanuel, "God with us" (Matthew 1:23), in order to save, redeem, and transform us. This was to fulfill the words of the Prophet Isaiah: "The LORD has anointed me . . . to bring good news to the oppressed, to bind up the brokenhearted, to proclaim liberty to the captives, and release to the prisoners; to proclaim the year of the LORD's favor" (Isaiah 61:1–2a; Luke 4:18–19).

This is the divine message of hope and peace that Christ's Nativity inspires within us, even in the midst of suffering. For Christ himself was born and lived amid great suffering. Indeed, he suffered for our sake, even unto death upon a cross, in order that the light of hope would shine into the world, overcoming the darkness (John 1:5).

It is in this spirit of Christmas that We, the Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem, denounce all violent actions and call for their end. We likewise call upon the people of this land and around the globe to seek the graces of God so that we might learn to walk with each other in the paths of justice, mercy, and peace. Finally, we bid the faithful and all those of goodwill to work tirelessly for the relief of the afflicted and towards a just and lasting peace in this land that is equally sacred to the three Monotheistic Faiths.

In these ways, the hope of Christmas will indeed be born once again, beginning in Bethlehem and extending from Jerusalem to the ends of the earth—thus realizing the comforting words of Zechariah, that "the dawn from on high will break upon us to give light to those who sit in darkness and the shadow of death, guiding our feet into the way of peace" (Luke 1:78–79).

—The Patriarchs and Heads of the Churches in Jerusalem

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ. Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2023

«Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον,
Οὐρανόν τό Σπήλαιον, Θρόνον Χερουβικόν τήν Παρθένον,
Τήν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος
Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν»
(εἰρμός θ΄ ὡδῆς κανόνος Χριστουγέννων).

Ὦντως, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, «μυστήριον ξένον καί παράδοξον» εἶδε ἡ ἀνθρωπότης ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπί Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου. Εἶδε Θεοῦ συγκατάβασιν φανερουμένην εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὁ Θεός ἐκπληρῶν τάς ἐπαγγελίας Αὐτοῦ πρὸς τοὺς προφῆτας «ἐξαπέστειλε λύτρωσιν τῷ λαῷ Αὐτοῦ». Ἡ λύτρωσις αὕτη εἶναι ὁ «ὁμοούσιος» τῷ Πατρὶ Μονογενὴς Υἱός καί Λόγος Αὐτοῦ. Διὰ Τοῦτον ἠυδόκησε, ὅπως σαρκωθῇ, ὅπως προσλάβῃ ἀνθρωπίνην ἔμψυχον καί ἑλλογον σάρκα καί μορφήν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. «Ὡς οἶδε, ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠυδόκησε» καί ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσε ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1,14). Δι' ἡμᾶς «ἐκένωσεν ἑαυτόν» (Φιλ. 2,7), καί «λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τό σπήλαιον». Ἐδέχθη τήν ἐσχάτην πτωχείαν τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, ἀνακλιθεὶς ἐν φάτνῃ καί ἐν σπαργάνοις εἰλιχθεὶς. Ἐν τῇ πτωχείᾳ ταύτῃ «διέλαμψεν ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος Αὐτοῦ». Διὰ τοῦτο «ὁ οὐρανός διὰ τοῦ ἀστέρος προσεκόμισεν Αὐτῷ τοὺς μάγους, ὡς ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» καί «προδρόμους τῆς Ἐκκλησίας» κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον. Ἄγγελος ἀπεκάλυψε Αὐτόν εἰς ποιμένας ἀγραυλοῦντας καί πλῆθος ἀγγέλων ἐκήρυξαν Αὐτόν ἀπὸ τὸν οὐρανόν διὰ τοῦ ὕμνου: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», ἀναγγέλλοντες ὅτι ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ εἰρήνη. Τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν θείαν ταύτην εἰρήνην φέρει εἰς τὸν κόσμον ὁ Ἐνανθρωπήσας Λόγος Αὐτοῦ. Αὐτός Οὗτος εἶναι «ὁ μεγάλῃς βουλῆς Ἄγγελος, ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης καί ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης».

Ἐρειδομένη εἰς τὴν Θεϊκὴν ἀποκάλυψιν ταύτην, μαρτυρουμένην ὑπὸ αὐτοπτῶν καί αὐτηκῶν μαρτύρων εἰς Γραφάς Ἁγίας ἡ Ἐκκλησία πιστεύει καί κηρύττει εἰς τὰ μέλη της καί εἰς τὸν κόσμον ὅλον Χριστόν Σωτῆρα καί Λυτρωτὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὅχι ὡς θεοποιηθέντα ἄνθρωπον ἀλλὰ ὡς Ἐνανθρωπήσαντα Θεόν διὰ τὴν σωτηρίαν, ἥτοι τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεός κατῆλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀνεβάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν οὐρανόν, ἔνθα καί «τό πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλ. 3,20) κατὰ τὸν οὐρανοβάμονα Παῦλον. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουσιν ἀκαταπαύστως «Θεός ἐνηνθρώπησε καί ἄνθρωπος ἐθεώθη». Ὁ δὲ ἅγιος

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς διακηρύσσει ὅτι «δοξάζεται ἡ σὰρξ ἅμα τῇ προσλήψει καὶ δόξα τοῦ σώματος ἡ δόξα τῆς θεότητος γίνεται». Διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεως Αὐτοῦ ὁ Χριστός ὡς θεός καὶ ἄνθρωπος ἐκάθησε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός μετὰ τῆς προσληφθείσης ἀνθρωπίνης φύσεως Αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ «προσλήμματος» κατὰ τοὺς Πατέρας, καὶ ὠδοποίησε τὴν θέωσιν εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν.

Ἀναληφθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν ὁ Ἐνανθρωπήσας, σαρκὶ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν τὴν Ἐκκλησίαν, ἦτοι τοὺς ἁγίους μαθητάς καὶ ἀποστόλους, τοὺς διαδόχους αὐτῶν ἱεράρχας, ἱερεῖς καὶ τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, διὰ νὰ ἐπιτελῇ εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔργον Αὐτοῦ, δηλονότι τῆς διδασκαλίας, τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν γῆν ὅ,τι ἠκούσθη τὴν πρώτην νύκτα τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ, τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὸν λόγον τοῦτον διακηρύσσει καὶ τό ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖ, ὑπακούουσα εἰς τὸν ἰδρυτὴν αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία ὅπου γῆς, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία εὐλογουμένη, ὅπως διακονῇ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ καὶ δὴ τῆς πρώτης εἰς Βηθλεέμ. Εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Κωνσταντίνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως καὶ εἰς τό ἀπέριττον Θεοδέγμον Σπήλαιον θά ἐορτάσῃ καὶ ἐφέτος ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκκινούσα ἐξ Ἱεροσολύμων, τηροῦσα ἀρχαίαν παράδοσιν αὐτῆς ἀφ' ἡμερῶν τῆς προσκυνητρίας Αἰθερίας καὶ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Σωφρονίου.

Ἐμπλεοὶ ὄθεν τῆς χαρᾶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ἀπευθύνομεν τὰς Πατριαρχικὰς καὶ Πατρικὰς Ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας εἰς «πάντα ὁμολογοῦντα Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα» (Ἰω. Α' 4,2), εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τό εὐσεβές Ἡμῶν ποίμνιον εἰς Γάζαν μετὰ τῶν προσευχῶν Ἡμῶν, ὅπως ὁ Ἅγιος Πορφύριος παραμένη προστάτης αὐτοῦ καὶ παντός χειμαζομένου ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ μαινομένου πολέμου.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΟΥ ΧΑΣΙΜΙΤΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δήλωσις, τὴν ὁποίαν ἐξέδωσε τό Ορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ χαρμοσύνου Βασιλικοῦ γάμου τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου.

Τό Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπευθύνει τὰ θερμά αὐτοῦ συγχαρητήρια καί τὰς θερμότερας εὐχάς αὐτοῦ προς τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Abdullah II bin Al-Hussein, τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα Βασίλισσαν Ράνιαν Al-Abdullah, τόν γαμβρόν Αὐτοῦ τήν Βασιλικήν Ὑψηλότητα τόν διάδοχον πρίγκιπα Al-Hussein bin Abdullah καί τήν ἀξιότιμον νύμφην, δεσποινίδα Rajwa Al-Seif, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ εὐλογημένου γάμου αὐτῶν.

Ἐν αὐτῇ τῇ εὐσήμεῳ ἡμέρᾳ, προσευχόμεθα ταπεινῶς πρός τόν Παντοδύναμον Θεόν, νά εὐλογήσῃ τήν Αὐτοῦ Βασιλικήν Ὑψηλότητα τόν διάδοχον πρίγκιπα Ἀλ-Χουσεῖν καί τήν νύμφην αὐτοῦ, νά προστατεύσῃ καί νά διαιωνίσῃ τήν εὐτυχίαν καί τήν εὐημερίαν αὐτῶν καί νά τούς καθοδηγήσῃ εἰς ἓν εὐτυχισμένον συζυγικόν ταξίδιον καί ἓν λαμπρόν μέλλον πλήρες ἐπιτυχίας καί χαρᾶς. Εἴθε ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης καί ἡ εὐγενής οἰκογένεια τῶν Χασεμιτῶν, μετὰ τοῦ Ἰορδανικοῦ λαοῦ, νά συνεχίσουν νά βιώνουν τήν εὐτυχίαν, τήν εὐημερίαν καί τήν ἐπιτυχίαν ὑπό τόν οἶκον τῶν Χασιμιτῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα Ἀμπντουλάχ II μπιν Ἀλ-Χουσεῖν, τόν θεματοφύλακα τῶν Ἰσλαμικῶν καί Χριστιανικῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς.

Τό Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐπαινεῖ τό πνεῦμα τῆς ἐνότητος καί τῆς ἁρμονίας μέ τό ὁποῖον στεφανοῦνται ὁ γάμος οὗτος, ὁ ὁποῖος ἐνισχύει τούς οἰκογενειακοὺς καί πολιτιστικούς δεσμούς μεταξύ τῶν ἀδελφῶν Ἀραβικῶν ἐθνῶν. Ἡ συμμετοχή τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλου Γ΄ εἰς τήν Βασιλικήν ταύτην γαμήλιον τελετήν ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωσιν τῆς ὑπερηφανείας καί τῆς βαθείας ἐκτιμήσεώς μας διά τήν στενήν καί διακεκριμένην σχέσιν, τήν ὁποίαν μοιραζόμεθα μέ τήν Ἰορδανίαν καί τήν Χασιμιτικήν ἡγεσίαν αὐτῆς. Σηματοδοτεῖ ἐπίσης τήν συνεχῆ συνεργασίαν καί ἀλληλεγγύην μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καί τήν προώθησιν τῶν ἀξιῶν τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως καί τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπιπλέον, παρακαλοῦμεν τόν Θεόν νά διαφυλάξῃ τήν σταθερότητα τῆς Ἰορδανίας, νά προστατεύσῃ τόν σοφόν ἡγέτην ἡμῶν, τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν βασιλέα Ἀμπντάλα Β΄ καί τήν Βασιλικήν οἰκογένειαν Αὐτοῦ καί νά διαφυλάττῃ ἐν εὐημερίᾳ τόν Ἰορδανικόν λαόν.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2023

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ

καί πάσης Παλαιστίνης

παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην

ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός

καί δοξάσατε Χριστόν τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

«Ὁρθρος ἦν βαθύς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων» μετά τήν Σταύρωσιν καί τήν ταφήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι τῷ Ἰησοῦ ἀπό τῆς Γαλιλαίας, ἐξῆλθον εἰς τήν πόλιν καί «ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι εἰς τό μνημεῖον, ἀλείψωσι τό σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ» (Μάρκ. 16,1). Φθάσασαι ἐπί τήν θύραν τοῦ μνημείου φασφόρος ἄγγελος καθήμενος ἐπί τοῦ λίθου ἐβόα, «οἶδα ὅτι Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον, ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλά ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ καί τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τήν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ Αὐτόν ὄψεσθε καθὼς εἶπεν ὑμῖν» (Μάρκ. 16, 6-7).

«Ζῶντα παρέστησεν ἑαυτόν ὁ Κύριος εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καί λέγων τά περί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. 1,3). «Ἐντυγχάνων ὑπὲρ ἡμῶν ἐκεῖθεν» (Ρωμ. 8,34), ἀπέστειλεν ἡμῖν Παράκλητον ἄλλον, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, «ὃ παρά τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται» (Ἰω. 15,26). Τοῦτο τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ ἐφώτισε τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους καί ἐνεδυνάμωσε καί μετεμόρφωσε καί ἀνέδειξε Πνευματοφόρους κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Δι' αὐτῶν ἐσαγήνευσεν τήν οἰκουμένην πᾶσαν καί ἐγκατέστησεν εἰς τὰ πέρατα αὐτῆς τήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν ἐξηγόρασε διὰ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος. Αὕτη ὡς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ οἰκονόμος τοῦ ἁγιαστικοῦ καί λυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς γῆς. Αὕτη ἐνεργεῖ τά σωτήρια μυστήρια καί κηρύττει εἰς τόν κόσμον, ὡς Ἐκεῖνος ἐκήρυξεν τήν εἰρήνην, τήν συνδιαλλαγὴν καί τήν ἀγάπην Αὐτοῦ πρὸς πάντας καί πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Ἡμεῖς ἐν ἐκκλησίαις δεόμεθα, μετὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, «παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάστειλον», «μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν» (Α' Τιμ. 5,14).

Ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς βαρύνει ἰδιαιτέρως τήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγίων Τόπων. Τήν Ἐκκλησίαν τήν «οὔσαν» ἐν Ἱεροσολύμοις, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ κενοῦ καί ὀλβίου Τάφου, τῆς πηγῆς τῆς Ἀναστάσεως, διωκομένη ἀπ' ἀρχῆς, δριμέως δέ προσφάτως, ἀγωνίζεται μὴ καταβαλλομένη, «ἀποθνήσκουσα καί ἰδού ζῶσα» (Β' Κορ. 6,9), κηρύττουσα Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα καί ὑποδεχομένη τὰ τέκνα αὐτῆς, «ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί θαλάσσης καί ἐώας» διὰ τοῦ ἡδυμόλπου χαιρετισμοῦ «Χριστός ἀνέστη» καί διὰ τῶν Πατριαρχικῶν Ἡμῶν εὐχῶν καί Πατρικῶν εὐλογιῶν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, ΠΑΣΧΑ 2023

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΕΜΠΗ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐκφράζει τὰς βαθυτάτας αὐτοῦ συλλυπητηρίους εὐχὰς πρὸς τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων τοῦ θανατηφόρου σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος εἰς Τέμπη Νομοῦ Λαρίσης, διὰ τῶν κάτωθι ἐπιστολῶν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ πρὸς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καὶ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος ἐξοχώτατον κ. Κυριᾶκον Μητσοτάκην, ἐχόντων ὡς ἔπεται:

Ἀριθμ. Πρωτ. 63

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος **Κύριε Ἱερώνυμε**. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.

Διὰ τῶν Πατριαρχικῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν Γραμμάτων τούτων, μετ' ἄλγους ψυχῆς ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας λίαν Περισπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ συμπάραστασιν ἡμῶν διὰ τὸ ἐπισυμβάν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν ἀπροσδόκητον σιδηροδρομικὸν δυστύχημα, ἐν ᾧ ἐφονεύθησαν δεκάδες ἀνθρώπων κυρίως νεαρᾶς ἡλικίας.

Συμμετέχοντες εἰς τὸ ἐθνικὸν πένθος καὶ συλλυπούμενοι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τοῖς πενθοῦσι συγγενέσι τῶν θυμάτων, προσευχόμεθα ἀπὸ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν φονευθέντων ἐν χώρᾳ ζώντων μετὰ δικαίων, ἐξ ὕψους παρηγορίας τῶν πενθούντων συγγενῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ ταχείας ἰάσεως τῶν τραυματισθέντων. Προσέτι δέ ὑψώνομεν χεῖρα ἰκέτιδα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλοῦντες Αὐτόν, ὅπως φυλάσῃ τὸ Γένος ἡμῶν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἅπασαν ἀπὸ «θανάτου, πένθους καὶ λιμοῦ» (πρβλ. Ἀποκ. 18,8).

Ἐφ' οἷς, ἀποδιδόντες Αὐτῇ τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμόν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ,βκγ' Φεβρουαρίου ιζ'.

Τῆς Ὑμετέρας Πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἐξοχώτατε,

Μετ' ἄλγους ψυχῆς ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας λίαν Τετιμημένης Ἡμῖν Ἐξοχότητος, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ συμπαράστασιν Ἡμῶν διὰ τὸ ἐπισυμβάν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν ἀπροσδόκητον σιδηροδρομικὸν δυστύχημα, ἐν ᾧ ἐφονεύθησαν δεκάδες ἀνθρώπων κυρίως νεαρᾶς ἡλικίας.

Συμμετέχοντες εἰς τὸ ἐθνικὸν πένθος καὶ συλλυπούμενοι τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι καὶ τοῖς πενθοῦσι συγγενέσι τῶν θυμάτων, προσευχόμεθα ἀπὸ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν φονευθέντων ἐν χώρᾳ ζώντων μετὰ δικαίων, ἐξ ὕψους παρηγορίας τῶν πενθούντων συγγενῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ ταχείας ἰάσεως τῶν τραυματισθέντων. Προσέτι δέ ὑψώνομεν χεῖρα ἰκέτιδα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλοῦντες Αὐτόν, ὅπως φυλάσῃ τὸ Γένος ἡμῶν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἅπασαν ἀπὸ «θανάτου, πένθους καὶ λιμοῦ» (πρβλ. Ἀποκ. 18,8).

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπιδαψιλεύοντες τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὰς Πατριαρχικὰς Ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ,βκγ´ Φεβρουαρίου ιζ´.

Τῆς Ὑμετέρας Τετιμημένης Ἐξοχότητος

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ´

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΝ ΚΥΚΛΟΝ ΒΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ἡμεῖς, οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καλοῦμεν πάσας τὰς ἀντιμαχομένας παρατάξεις εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, νὰ ἀσκήσουν αὐτοσυγκράτησιν καὶ αὐτοέλεγχον. Προειδοποιούσαμεν συνεχῶς διὰ μίαν ἔκρηξιν, ἓνα παράλογον κύκλον βίας, ἡ ὁποία θὰ προκαλέσῃ μόνον πληγὰς καὶ δεινὰ εἰς ὅλους. Μία τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ περαιτέρω φρικταλέοτητα καὶ ἀγωνίαν, ἀπομακρύνουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τὴν πολυπόθητον εἰρήνην καὶ σταθερότητα, τὴν ὁποίαν πάντες ἐπιζητοῦμεν.

Παρακολουθοῦντες στενῶς τὴν θλιβεράν αὐτὴν κατάστασιν, κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐξάπλωσις τῆς βίας αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τοὺς

ἀδικαιολογήτους θανάτους τριάκοντα καί δύο (32) Παλαιστινίων καί ἑπτά (7) Ἰσραηλινῶν πολιτῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Πολιτικοῦ Ἔτους, εἶναι φανερόν ὅτι αὐτό-διαιωνίζεται. Εἶναι βέβαιον ὅτι θά συνεχισθῇ, μάλιστα δέ θά κλιμακωθῇ, ἐάν δέν ληφθῇ μία σθεναρά καί ἀποφασιστική παρέμβασις ὑπό τῶν κοινοτικῶν καί πολιτικῶν ἡγετῶν ὅλων τῶν παρατάξεων.

Πάντες ὀφείλουν νά συνεργασθοῦν διὰ νά ἐκτονωθῇ ἡ τρέχουσα ἔντασις καί νά ξεκινήσῃ μία πολιτική διαδικασία, ἡ ὁποία θά βασισθῇ εἰς καθιερωμένας ἀρχάς δικαιοσύνης, αἱ ὁποῖαι θά ἐπιφέρουν μίαν διαρκῇ εἰρήνην καί εὐημερίαν διὰ ὅλους.

Ὡς ἔπεται, εἰς τοιαύτας λίαν δυσκόλους ὥρας, καλοῦμεν πάντας τοὺς πολίτας νά σέβωνται ὁ εἷς τὴν θρησκευτικὴν πίστιν τοῦ πλησίον καί νά ἐπιδεικνύουν σεβασμόν εἰς πάντα τὰ ἱερά προσκυνήματα καί τοὺς ἱεροὺς τόπους λατρείας.

Ἐν τῷ ἀποήχῳ τοῦ τελευταίου τραγικοῦ κύματος βίας τούτου, προσευχόμεθα διὰ πάντας, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν καί ἐτραυματίσθησαν καί παρακαλοῦμεν, ὅπως ὁ θεός σκέπῃ τὰς οἰκογενείας καί τοὺς οἰκείους αὐτῶν. Προσευχόμεθα ἐπίσης διὰ τὴν θεραπείαν τῶν τραυματισθέντων καί ὁ Παντοδύναμος νά ἐνισχύῃ ἐν δυνάμει καί ὑπομονῇ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν αὐτούς.

Τέλος, παρακαλοῦμεν ὁ θεός νά παράσχη εἰς τοὺς πολιτικούς ἡγέτας καί εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιρροῆς ὅλων τῶν παρατάξεων τὴν σοφίαν καί τὴν σύνεσιν, ὁδηγῶν αὐτούς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπων βοηθείας πρὸς ὑπέρβασιν τῆς βίας, πρὸς διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν καί πρὸς ἄοκνον ἐργασίαν, διὰ νά φθάσουν εἰς μίαν δικαίαν καί εἰρηνικὴν λύσιν ὑπὲρ τῶν περιποθήτων ἡμῖν Ἀγίων Τόπων.

Οἱ Πατριάρχαι καί οἱ Προϊστάμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἱερουσαλήμ

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΣΙΝΑ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων δημοσιεύει τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου 788 καί ἀπό 21^{ης} Δεκεμβρίου 2022 ἐπιστολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον περί τοῦ αὐτοδεσπότου καθεστῶτος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Ὁρους Σινᾶ καί τῆς κανονικῆς τάξεως εἰς περίπτωσιν τελέσεως θείας Λειτουργίας ἐν αὐτῇ ὑπό Ἀρχιερέως ἄλλου ἐκκλησιαστικοῦ κλίματος.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος **Κύριε Ἱερώνυμε**. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.

Διὰ τῶν Πατριαρχικῶν ἀδελφικῶν Ἡμῶν Γραμμάτων τούτων ἐπικοινωνοῦμεν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης μετὰ τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Ἡμῖν Μακαριότητος, ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῆς ἐφετινῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ.

Ὡς γνωστόν, ἡ μακραίων κανονικὴ παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, μαρτυρουμένη εἰς πλεῖστα κανονικά καί συνοδικὰ ἔγγραφα, (π.χ. εἰς τὴν Κανονικὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου Σχολαρίου πρὸς τὸν Μάξιμον Σοφιανὸν ἡγούμενον τῆς Μονῆς Σινᾶ, εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνοδικῆς Συνελεύσεως ἐν Καίρῳ κατὰ τὸ ἔτος 1557 ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Ἰωακείμ, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καί Ἱεροσολύμων Γερμανοῦ, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Μόσχᾳ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἔτους 1667, εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου Γ΄), προσέτι δέ καί εἰς τὰς ὁμολογίας πίστεως, τὰς ὁποίας ἔδιδον καί εἰσέτι δίδουν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Σιναίου ἐνώπιον τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καί εἰς τὸ ἔγκυρον Συνταγμάτιον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου, ὀρίζει τὴν Μονὴν ταύτην οὔσαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀπ' αἰώνων Αὐτοδέσποτον, Αὐτόνομον καί Ἀνεξάρτητον, διοικουμένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων.

Τὴν παράδοσιν καί τάξιν ταύτην ἀφ' ἡμερῶν τῆς ἐκλογῆς Ἡμῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον καί ἡμεῖς, στοιχοῦντες εἰς τὰς Κανονικὰς Ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔθεσαν οἱ προκάτοχοι Ἡμῶν, ἐν οἷς καί ὁ πολὺς Σιναΐτης Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νεκτᾶριος, ἐσεβάσθημεν ἀπολύτως, ἄνευ παρεμβάσεώς τινος εἰς τὰ ἐσωτερικά, διοικητικὰ θέματα τῆς Μονῆς ἢ τὰς ἐξωτερικὰς δραστηριότητας αὐτῆς.

Τούτων οὕτως ἀκριβῶς τηρουμένων, ἐσχάτως δημιουργεῖται πρόβλημα, ὡς μὴ ὦφеле, ἐκ τῆς μὴ ἐνημερώσεως τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν Σιναϊτῶν Πατέρων, διὰ τὴν πρόσκλησιν Ἱεραρχῶν ἐξ ἐτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Κλιμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς τελεσιουργίας τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἰδίᾳ δέ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης. Ἡμεῖς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποστέλλομεν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν ποίους Ἀρχιερεῖς ἄλλων Ἐκκλησιῶν θά συναντήσωμεν ἐκεῖ, καθισταμένων οὕτω τῶν ἀντιπροσώπων Ἡμῶν μαρτύρων κανονικῆς ἀταξίας.

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης ἐφέτος προέστη ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, ἄνευ οἰασδῆποτε γνώσεως Ἡμῶν καί ἐμνημόνευσεν εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν, προφανῶς ἐκ παρερμηνείας, τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου κ. Δαμιανόν, ἄνευ οὐδεμιᾶς μνείας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν λειτουργικὴν καί κανονικὴν τάξιν τὴν

ἰσχύουσαν ἐν τοῖς Παλαιφάτοις Πατριαρχείοις. Διερωτώμεθα ἐάν ἡ Αὐτονομία τῆς Μονῆς ἢ τό «Ἀδέσποτον» αὐτῆς, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ Σιναῖται Πατέρες, ἀναιρεῖ τήν τάξιν τῶν Διπτύχων καί ἐπὶ ποίας κανονικῆς βάσεως ἐρείδεται ἡ ἀναίρεσις αὕτη.

Γνωρίζομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ὅτι διὰ τῶν ὡς ἄνω οὐδαμῶς ἐκφράζομεν πρόθεσιν καταλύσεως τοῦ «Αὐτοδεσπότου» χαρακτῆρος διοικήσεως τῆς Μονῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως προτιθέμεθα, ἵνα προστατεύσωμεν ἐν παντί τό Καθεστώς αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ ὅμως τῶν κανονικῶν ἐπιταγῶν τῶν Πατέρων καί τῶν Συνόδων (35^{ος} Ἀποστόλων, 2^{ος} Β' Οἰκουμενικῆς, 20^{ος} Πενθέκτης, 13^{ος} καί 22^{ος} Ἀντιοχείας κ.ἄ.), διό καί παρεκαλέσαμεν τοὺς Σιναίτας Πατέρας, ἵνα τηροῦν τήν κανονικὴν τάξιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος πρὸς διασφάλισιν «τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3).

Ἐκθέτοντες ταῦτα, παρακαλοῦμεν τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως συστήσῃ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁσάκις ἐπιθυμοῦν νά λειτουργήσουν εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, νά ἐνημερώνουν τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, καθὼς πράττουν οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διότι ἡ Αὐτονομία τῆς Μονῆς δέν ἀναιρεῖ τό γεγονός ὅτι αὕτη δέν εὐρίσκεται εἰς μετέωρόν τινα κατάστασιν ἀλλ' ἐπὶ κανονικοῦ ἐδάφους τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐφ' οἷς, ἀποδιδόντες Αὐτῇ τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμόν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βκβ' Δεκεμβρίου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας Πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ'

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 11^{ης} /24^{ης} Δεκεμβρίου 2022, ἔλαβε χώραν κατόπιν θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀποστόλου Βαρνάβα τῆς Ἀγίας Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καί κατόπιν κανονικῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, συμφώνως πρὸς τό νέον Καταστατικὸν νόμον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἢ ἐκλογή τοῦ τοποτηρητοῦ πρῶην Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου.

Ἐπί τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ ἀπηύθυνε τῷ ἐκλεγέντι Ἀρχιεπισκόπῳ τό κάτωθι συγχαρητήριο Γράμμα:

*“Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητέ καί περισπούδαστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος **Κύριε Γεώργιε**. Τὴν Ὑμετέραν ποθεινοτάτην ἡμῖν Σεβασμίαν Μακαριότητα ἐν ἀγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.*

Ἀσμένως ἐπληροφορήθημεν τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης καί περισπουδάστου ἡμῖν Μακαριότητος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν καί Ἐθναρχικόν θρόνον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χρυσοστόμου.

Σπεύδομεν, ὅθεν, καί ἡμεῖς ἐκ τῆς Ἀγίας Γῆς, ὅπως συγχαρῶμεν ἐγκαρδίως Αὐτῇ καί δεηθῶμεν τῷ ἐν Σπηλαίῳ σαρκί τεχθέντι Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὑπὲρ μιᾶς εὐλογημένης, καρποφόρου καί ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ κυβερνητικῆς, πρωθιεραρχικῆς καί ποιμαντορικῆς διακονίας πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καί ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τοῦ λαοῦ τῆς πολυπαθοῦς Κύπρου.

Εἰς τοιαύτην ἐποχὴν, καθ’ ἣν σχίσματα καί διχοστασίαι διασαλεύουσι τὴν ἐνότητα τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐπιβάλλεται πᾶσα ἀγαθὴ προσπάθεια ὑφ’ ὧν τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς διασφάλισιν καί διακράτησιν τῆς θεοκελεύστου ἐνότητος, «ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζωμεν τὸν θεὸν καί Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (πρβλ. Ρωμ. 15,6).

Ἐφ’ οἷς, συγχαίροντες εἰσέτι διὰ τὴν ἐπαξίαν ἐκλογὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν θῶκον τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀγιοτόκου Κύπρου καί κατασπαζόμενοι Αὐτὴν ἀδελφοποθῆτως ἀπὸ τοῦ Πανσέπτου καί Θεοδέγμονος Σπηλαίου φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν”.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ,βκβ΄ Δεκεμβρίου ια΄.

Τῆς Ὑμετέρας Πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α. Θ. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2022

Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω

ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ ἄμνός τοῦ θεοῦ,

παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν.

(Κάθισμα Ὁρθρου Χριστουγέννων).

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται σήμερον ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος. Εὐφραίνεται σκιρτῶσα πᾶσα ἡ κτίσις. Ἑορτάζει καὶ πανηγυρίζει ὁλόκληρος ἡ οἰκουμένη, καθότι «τά ἀνήκουστα ἠκούσθη», τὰ ἀπ' αἰῶνος σεσιγημένα ἐφανερώθη. Ποῖα τὰ ἀνήκουστα ταῦτα, διὰ τὰ ὁποῖα «ἀκουτισθεῖσα χορεύει ἡ οἰκουμένη»; Εἶναι ἡ χαρμόσυτος ἀγγελία ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ θεοῦ ἐπληθεύθησαν. Ὅτι αἱ ὁράσεις τῶν προφητῶν ἐκτυπώτερον ἐφανερώθησαν, αἱ προσδοκίαι τῶν ἐθνῶν ἐξεπληρώθησαν.

Ἐξ ἄκρας φιλανθρωπίας Αὐτοῦ ὁ θεός κατήλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀνεβάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ θεός ἐν Χριστῷ προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν. Προσέλαβε τὸν ἄνθρωπον καὶ κατέστησεν αὐτόν ἀσυγχύτως μέτοχον τῆς θεότητος Αὐτοῦ, «κοινωνόν θείας φύσεως» (Β' Πέτρ. 1,4). Ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ ἡ Ἐκκλησία εὐχαριστιακῶς ψάλλει: «Λύτρωσιν ἀπέστειλεν ὁ θεός τῷ λαῷ Αὐτοῦ». Ὁ τὰ πάντα πληρὼν θεός, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλε τὸν Υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα ἡμεῖς τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4,4-5). Οὗτος «ὑπάρχων ἐν μορφῇ θεοῦ, ἐκένωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβὼν καὶ εὐρέθη σχήματι ὡς ἄνθρωπος» (Φιλιπ. 2, 6-8) κατὰ τὸν οὐρανοβάμονα ἀπόστολον Παῦλον.

Κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον (Ὁμιλ. εἰς κατὰ Ματθ. 3,13), «κατεδέχθη νὰ κυφορηθῇ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ καὶ νὰ προέλθῃ ἐκεῖθεν μετὰ τῆς ἡμετέρας φύσεως», κατὰ δέ τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας: «ὁ Μονογενὴς Λόγος τοῦ θεοῦ κεκοινωνήκε αἵματος καὶ σαρκός, τουτέστι γέγονεν ἄνθρωπος καὶ σὰρκα λαβὼν καὶ ἰδίαν αὐτὴν ποιησάμενος, ἐγεννήθη σαρκικῶς διὰ τῆς ἀγίας καὶ θεοτόκου Μαρίας» (PG 77, 1205A). Κατὰ τὸν αὐτόν Πατέρα τοῦτο ὅλον γέγονεν, «ὁ θεός δηλαδὴ ἐπεδήμησεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον πολίτην τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ τὸν συνάψῃ εἰς τοὺς οὐρανίους χορούς, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν θεόν, ὁ ὅποῖος μᾶς ἐτίμησεν, ὡς δικαίαν ἀμοιβὴν τὴν σεμνότητα τῶν ἔργων, τὴν φιλαλληλίαν, τὴν φιλοξενίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν φιλαδελφίαν» (PG 77, 4690).

Τό ὑπερφυές τοῦτο μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σὰρκα γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου θεοῦ, ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοπικῶς καὶ ἱστορικῶς, εἰς τόπον καὶ χρόνον, εἰς Βηθλεὲμ τὴν Ἁγίαν, εἰς τό ἀπέριττον τοῦτο Σπήλαιον, καὶ ἐπὶ μοναρχίας Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου. Ἐφανερώθη οὐχὶ εἰς τοὺς τότε ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἐργάτας τῆς δυνάμεως, τῆς βίας καὶ τῆς ἀσεβείας ἀλλὰ εἰς ἀπλοὺς καὶ ἀδόλους ἀνθρώπους. Εἰς σοφοὺς ἐρευνητάς τοὺς σύμπαντος ὁδηγουμένους ὑπὸ οὐρανοδρόμου ἀστέρος καὶ εἰς ποιμένας ὁδηγουμένους ὑπὸ ἀγγέλων ψαλλόντων, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις

εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14). Οὗτοι κληθέντες καί προσελθόντες, πεσόντες προσεκύνησαν, «εἶδον γάρ ἐν τῷ σπηλαίῳ βρέφος κείμενον τόν Ἀναρχον».

Τήν ἐπαγγελίαν ταύτην τοῦ Θεοῦ, «εἰρήνην ἐπὶ γῆς καί εὐδοκίαν ἐν ἀνθρώποις», τήν ὁποίαν οἱ ἄγγελοι εὐηγγελίσθησαν ἐξ οὐρανοῦ, ἔφεραν ἐπὶ τῶν ὤμων Αὐτοῦ ὁ ἐν Βηθλεέμ σαρκί τεχθεὶς Βασιλεὺς καί καθ' ὅλον τόν ἐπὶ τῆς γῆς ἔνσαρκον βίον Αὐτοῦ. Ἐθεράπευσεν ἀσθενεῖς, ἔθρεψε πεινῶντας, ἀνέστησεν νεκρούς. Λόγοις καί ἔργοις ἐδίδαξε τήν εἰρήνην, τήν ἀγάπην ἔτι καί πρὸς τοὺς ἐχθρούς καί παρέδωκεν ὡς παρακαταθήκην εἰς τοὺς ἀποστόλους Αὐτοῦ καί τήν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν ἐξηγόρασε διὰ τοῦ ἰδίου Σταυρικοῦ αἵματος. Ἀφ' ἡμερῶν τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως καί Ἀναλήψεως Αὐτοῦ εἰς τοὺς οὐρανούς, ἡ Ἐκκλησία ὑπακούουσα εἰς τήν ἐντολήν Αὐτοῦ κηρύττει τόν λόγον Αὐτοῦ «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πραξ. 1,8) καί ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ζῶντες ἐπὶ γῆς «ἔχουν τό πολίτευμα αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς» (Φιλιπ. 3,20), εἶναι προωρισμένοι οὐχὶ νά πολεμῶσιν ἀλλήλους ἐν «ἄρμασι καί ἵπποις», οὐχὶ νά αἱματοκυλίωνται εἰς τήν γῆν σφάττοντες ἀλλήλους ἀνηλεῶς, ἀλλὰ νά ἀνέρχωνται εἰς τόν οὐρανόν .

Εἰς τήν ἀγιαστικὴν διακονίαν ταύτην Χριστῷ τῷ Θεῷ καί τῷ λαῷ Αὐτοῦ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐνισχύεται καί ἐξ αὐτῶν τῶν ἁγίων τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ, σιωπηλῶν ἀλλὰ ἀψευδῶν μαρτύρων τοῦ προσώπου καί τοῦ ἔργου Αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως Αὐτοῦ, Βηθλεέμ τῆς Ἀγίας καί τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου καί τῆς Κωνσταντινείου καί Ἰουστινιανείου Βασιλικῆς ταύτης τῆς Γεννήσεως, κηρύττει εἰς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα αὐτῆς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ὅπουδῆποτε καί εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς τῆς περιόδου τοῦ Δωδεκαημέρου, ὅτι καί πάλιν, «τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς Παρθένου».

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, Χριστούγεννα 2022.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων